

boť, co tu stížnost uvádí, netýká se mylného použití trestní sazby nebo vybočení z ní, takže obžalovaný provádí tu jen odvolání, jež nebylo opovězeno, a bylo by ostatně, nehledíc k jeho nepřipustnosti (§ 283 tr. ř.) bezdůvodno, poněvadž dvojnásobné potrestání pro krádež zakládající zločinnou kvalifikaci podle § 176 II a) tr. zák., nevyžaduje předchozího potrestání pro zločin krádeže, takže okolnost ta právem může být pokládána za přitěžující (§ 44 písm. c) tr. zák.). Zmateční stížnost bylo podle řečeného zavrhnouti a to podle § 4 čís. 1 a 2 a § 1 čís. 2 zákona ze dne 31. prosince 1877, čís. 3 ř. zák. z roku 1878 již při poradě neveřejné.

Čís. 3233.

Skutková podstata přestupku podle § 316 tr. zák. předpokládá — na rozdíl od § 315 tr. zák., jenž mluví o pečeti úřadů státních nebo veřejných vůbec — pečeti úřadů veřejných, pod nimiž se zavřeny chovají písemnosti nebo jiné věci.

(Rozh. ze dne 17. srpna 1928, Zm II 230/28.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací, vyřizuje v neveřejném zasedání zmateční stížnost obžalovaného do rozsudku krajského soudu v Uherském Hradišti ze dne 30. dubna 1928, zrušil, použiv § 290 tr. ř., rozsudek, pokud jím byl obžalovaný uznán vinným přestupkem podle § 316 tr. zák., ve výroku o trestu a výrocích souvisejících, a vrátil věc v rozsahu zrušení k opětovnému projednání a rozhodnutí témuž sborovému soudu první stolice. V otázce, o níž tu jde, uvedl v

důvodech:

Skutková podstata podle § 316 tr. zák., na rozdíl od mírnějším trestem ohroženého přestupku podle § 315 tr. zák., jenž mluví o pečeti úřadů státních nebo veřejných vůbec, předpokládá pečeti úřadů veřejných, pod nimiž se zavřeny chovají písemnosti nebo jiné věci. Jelikož však rozsudek první stolice tuto jakost pečeti, již obžalovaný podle jeho zjištění se zabavené skříňe strhl, nezjistil, jest odsouzení obžalovaného pro přestupek § 316 tr. zák. na dosavadním podkladě v jeho neprospěch právně pochybeným.

Čís. 3234.

Porušení předpisu, chráněného zvláštní pohrůzkou zmatečnosti (§§ 318 až 323 — § 344 čís. 6 tr. ř.) nelze uplatňovati též se všeobecného hlediska (§ 344 čís. 5 tr. ř.).

(Rozh. ze dne 17. srpna 1928, Zm II 264/28.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací zavrhl v neveřejném zasedání zmateční stížnost obžalovaného do rozsudku zemského trestního jako porotního soudu v Brně ze dne 19. května 1928, jímž byl stěžovatel uznán vinným přečinem proti bezpečnosti života podle § 335 tr. zák.

Důvody:

Zmateční stížnost obžalovaného uplatňuje toliko zmatek § 344 čís. 5 tr. ř., protože soud nevyhověl návrhu obhajoby, by byla porotcům dána další otázka na přestupek § 411 tr. zák., po případě § 431 tr. zák. Než nehledíc k tomu, že protokol o hlavním přelíčení, za jehož opravu nebo doplnění obžalovaný nežádal, neobsahuje takového návrhu obhajoby při porotním přelíčení, nelze porušení předpisu, chráněného zvláštní pohrůžkou zmatečnosti (jako § 344 čís. 6 tr. ř.), uplatňovati též se všeobecného hlediska § 344 čís. 5 tr. ř. (viz sb. n. s. čís. 415/21, 439/21 a j. v.). V souzeném případě mohl by podle toho obžalovaný výtku stížnosti uplatniti jen podle § 344, čís. 6 tr. ř., jenž stanoví jako zmatečnost, byly-li porušeny předpisy §§ 318 až 323 tr. ř. (o kladení otázek porotcům). Kdyby se však i mělo za to, že stížnost, byť i ne číselně, alespoň věcně uplatňuje i tento zmatek, nelze ji po stránce té uznati po zákonu, tedy vůbec za provedenou. Neboť stížnost ani nenaznačuje, který z předpisů §§ 318 až 323 tr. ř. soud, nedav otázku na ten neb onen z uvedených jí přestupků, porušil a proč byl porotní soud podle dotyčného předpisu trestního řádu povinen, dáti porotcům dotyčnou otázku, takže by jejím nepoložením byl porušen některý z oněch předpisů. Nelze proto uznati, že stěžovatel ve své stížnosti jasně a určitě označil některý z důvodů zmatečnosti v § 344, čís. 1—12 tr. ř. uvedených, nebo že výslovně anebo aspoň jasným poukazem uvedl skutečnost, jež má býti důvodem zmatečnosti, jak toho § 1, čís. 2 nov. k tr. řádu z roku 1877/1878 vyžaduje. Za tohoto stavu věci bylo zmateční stížnost podle § 4, čís. 1, § 1, čís. 2 uv. novely zavrhnouti již v zasedání neveřejném.

Čís. 3235.

Nedovolené mycení lesa není již soudním přestupkem podle § 5 zák. čís. 82/18, nýbrž správním přestupkem podle § 8 zák. čís. 37/28; tento zákon zrušil v § 12 onen zákon; na vyšetřování již počatá a na trestné činy spáchané přede dnem 6. dubna 1928 jest použití nového zákona podle čl. IX. uv. zák. k tr. zák., jehož všeobecná zásada platí pro všechny normy hmotného trestního práva, pokud v novém zákoně není výslovně jinak nařízeno.

(Rozh. ze dne 23. srpna 1928, Zm I 376/28.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací uznal po ústním líčení o zmateční stížnosti generální prokuratury na záštitu zákona právem: Rozsudkem okresního soudu ve Žluticích ze dne 17. dubna 1928, jímž